

ros av den revolusjonære

Mange er for mange, og er best når de er borte
 Men når han er borte, og da mangler han.
 Han organiserer en kamp om lønnpålegg
 om tevann og om makten i staten.
 Han spõt eindommen: Hvorfra kommer du ?
 Han spør ansiktet: Hvem bruker deg ?
 Der alle tier tar han ordet.
 Der undertrykkelse hersker og det tales om skjebne
 der gir han tingene navn.
 Der han går til bords, går misnøyen til bords.
 Maten blir dårlig, at rommet er trangt erkjennes.
 Der han blir jagd, der går et opprør.
 Der han blir jagd fra, er fortsatt uro.

b.brecht.

INNHold:

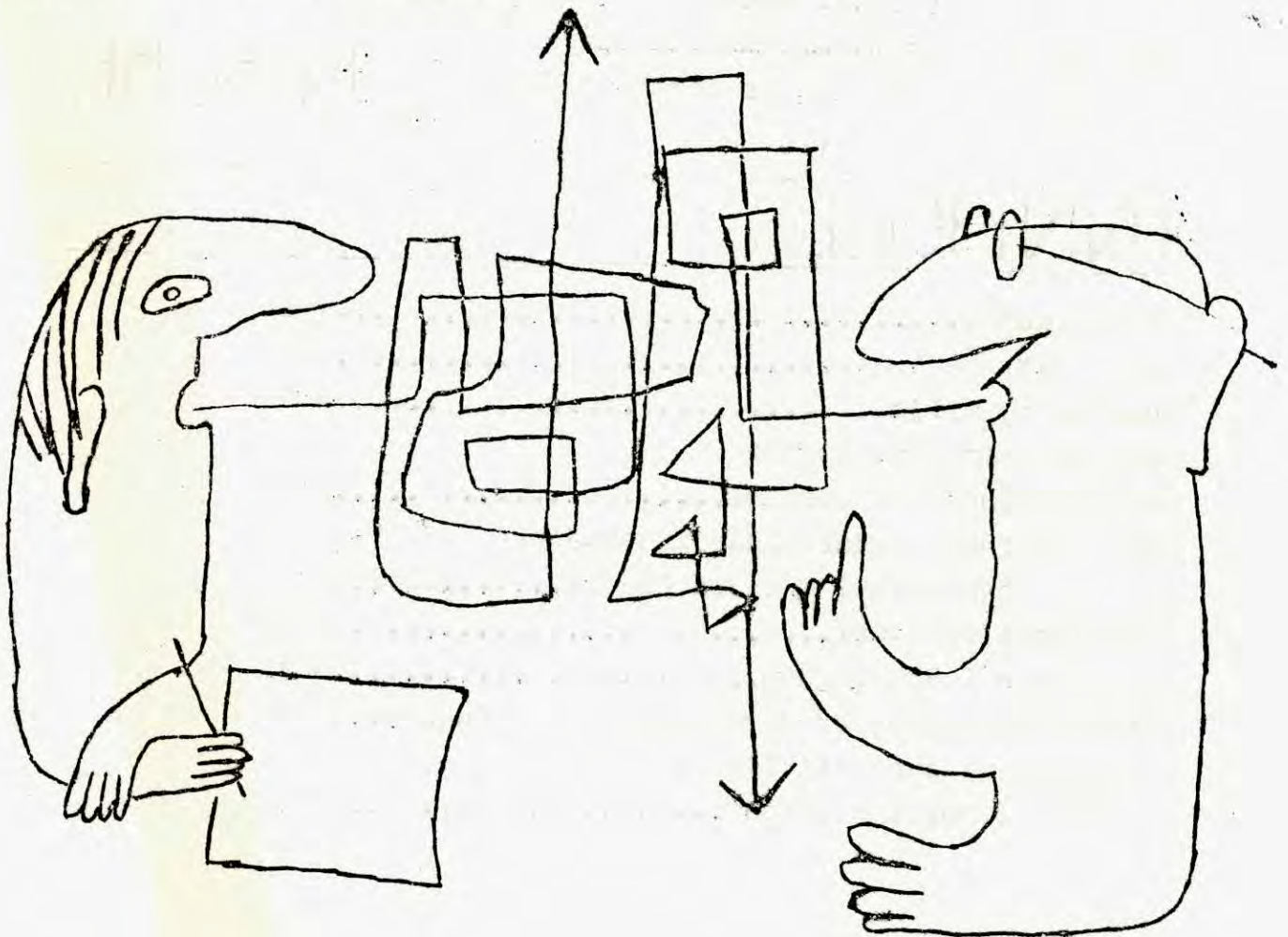
Redaksjonelt.....	s 2
Siste nytt om 1.mai.....	s 3
Rusbruk og miljø.....	s 6
Kommunike fra årsmøtet i Oslo/Akershus Rød Ungdom.....	s 7
T&V's utsendte medarbeider intervjuer den nye formannen i O/A Rød Ungdom.....	s 10
Sosialisme og 1.mai.....	s 11
Høyrefaren i Rød Ungdom.....	s 13
Venstretendensene er hovedfaren i Rød Ungdom....	s 14
Redaksjonens svar til Victorias artikkel i forrige nummer.....	s 17

REDAKSJONELT.

Som våre årvåkne lesere sikkert la merke til var det ikke noe "redaksjonelt" i forrige nummer. Det var heller ikke alle artiklene som sto oppført i innholdsfortegnelsen som var kommet med. Den siste artikkelen, "Redaksjonens svar til RUS&KNARK" falt desverre ut på grunn av tekniske vanskeligheter, det samme gjelder "redaksjonelt". Dette skyldtes at redaksjonen var litt overarbeida og underbemanna. Håper ikke slikt skal gjenta seg.

I desember nummeret av "Tålmod og Vilje" skrev redaksjonen at de gjerne ville ha en rapport om hvordan T&V ble mottatt i lagene. Redaksjonen satte en frist ca. midten av januar. Vi fikk inn noen få rapporter, men på langt nær mange nok til å danne oss noe bilde av i hvor stor grad T&V ble lest og diskutert i lagene. Sjøl om vi nå snart er begynt på mars er redaksjons hunger etter kritikk og kommentarer ikke tilfredsstilt. Vi, redaksjonen ber derfor på våre knær om lagene ville ta opp T&V på et møte. En trenger absolutt ikke og bruke et helt møte, en tar det bare som et punkt på dagsorden. Det som er viktig er å referere de synspunktene som kommer fram og legge en skriftlig rapport på kontoret i Skippergata. Disse rapportene er et viktig ledd i utviklinga av det interne demokratiet.

I neste nummer vil vi sannsynligvis bringe en oppsummering av gymnas-kampen, YLI-landsmøtet og stoff om unge arbeidere. Pluss alle de innleggene som har kommet inn fra lagene.



1. mai : Massenobiliseringa begynner nå!

Fra DSAU

Den taktiske situasjonen i øyeblikket.

Muligheten for 3 tog i Oslo er tilstede! Deler av SVs ledelse, sentrert rundt bresjnevesten Rolf Dahl er for et eget SV tog 1. mai. Deres eneste grunn for dette er kort og greit at de ikke vil samarbeide med oss. Denne ideen er fjern for SVs grunnplan og massene. De er for et 1. mai arrangement som Faglig 1. mai front ifjor. Allikevel er Rolf Dahl & Co's planer en alvorlig trusel mot enheten i klassekampen og må møtes.

I skrivende stund virker det som om SV er lammet. "Vent og se" er den reaksjon vi får når vi spør om de vil slutte opp om Faglig 1. mai front 1974. Rolf Dahls planer er fortsatt kun planer og SV sentralt har forløpig ikke noen linje. Vi har hele tida hatt initiativet og den politiske offensiven i forbindelse med årets 1. mai. Denne offensiven er forutsetningen for at vi skal lykkes i å oppnå enhet med SV eller at Faglig 1. mai front (FMF) blir en kraftigere, større markering enn eventuelle ynkelige parti-sjåvinistiske og anti-kommunistiske SV-tog. Derfor reiser vi parolen: "Grip sjansen mens SV er lammet." Dvs. mobiliser SV-masser og andre progressive mot 3-togs linja og for FMF. Konkret betyr dette at tida for dannelsen av lokale komiteer er inne.

Dann lokale 1. mai komiteer nå!

Det er etter vår mening nødvendig at komiteer blir danna på alle plasser der vi finnes, på skoler, arbeidsplasser og i boligområder. Komiteene skal være ansvarlige for mobiliseringen av ungdommen til toget. All erfaring viser at sånne komiteer har stor betydning for mobiliseringa på stedet. Først og fremst utfra at man for organisert 1. mai aktivistene. Denne organiseringa sikrer bl. a. demokratiet i 1. mai arbeidet ved at det er alle aktivister gjennom jevnlig møter som kan legge opp og bestemme hva som skal gjøres. Dette er et spørsmål om masselinje i 1. mai arbeidet. Gjennom komite-arbeidet trekker vi til oss ungdom samtidig sikrer et nært forhold til ungdommen på stedet gjennom ikke-m-lere i komiteen. Det er også soleklart at jo flere folk til å jobbe, jo mere kan bli gjort i mobiliseringsarbeidet. Komiteen må hele tida jobbe med å trekke til seg fler og fler.

Komiteene har to viktige oppgaver.

1. Diskutere politikken i 1. mai og utvikle politikk på lokale paroler.
2. Lede mobiliseringa med alt det innebærer; muntlig og skriftlig propaganda, transparent maling, fester osv.

Dette forutsetter grundig planlegging; når skal vi dale ut lokale lpeseddler, når skal vi diskutere paroler osv.

Forholdet til SVU

Det er viktig, men ikke avgjørende å få lokale organiserte SVUere med i komiteene. De aller fleste vil ikke være med før den sentrale linja er klarlagt. Komiteene skal dannes allikevel, men det betyr ikke at vi ikke skal kjempe for å få med SVUerne. Enhet RU-SVU lokalt styrker mobiliseringen og øker presset på ledelsen.

Når det gjelder samarbeidet så stiller vi krav om likeverdighet. Ifjor hadde SV hovedtalerne, mens vi fikk ungdomsappellanten. Sånt skal ikke skje iår. Hverken lokalt eller sentralt skal folk få inntrykk av at dette er et SV initiativ eller SV arrangement med m-lere som henger seg på. Våre tradisjoner og vår evne til å mobilisere folk på gata 1. mai er større enn SVs. Forholdet 11 - 0,4 gjelder ikke for 1. mai. Her er forholdet minst 50 - 50. Derfor er det politisk riktig å kreve likeverdig samarbeid. Videre er det strategisk viktig at den revolusjonære bevegelsen markerer seg og sin styrke, vi skal ikke drukke i fronten.

Ungdommens egne krav.

Sentralstyret har lansert parolen: "Massemobilisering på grunnlag av ungdommens egne krav." 1. mai toget er en manifestasjon av bredden og styrken til folkets kamp. Ungdommens interesse kamp har blomstra opp i høst og vinter, spesielt på gymnasa. Denne kampen skal fram i 1. mai toget. Mobiliseringen må først og fremst ta utgangspunkt i at ungdommen skal bruke 1. mai til å vise sine krav. Videre så er den eneste måten vi kan få mange ungdom i toget på er å mobilisere dem på ungdomsparoler, paroler dem har stått for, som de har kjempa for. Derfor skal vår propaganda gå ut på at ungdom som er imot 30-timers uke og Lov om nytt gymnas, som er for steder å være, som krever bedre bolig forhold og slutt på diskrimineringen av unge arbeidere skal gå i toget for å fremme disse krava.

Forholdet 1. mai - kampen på gymnasa.

Vi har diskutert prioriteringa av disse to ting. Det viser seg at de steder det har vært store kamper så har også 1. mai togene vært store, men det er "super-dialektikk" å hevde at disse to tinga egentlig er det samme. Vi har kommet fram til den forløpige konklusjon at kampen på gymnasa ikke skal lide av at m-lerne jobber med 1. mai, men at hvert gymnas lag skal ha minst en 1. mai ansvarlig som kan jobbe med dannelsen av komiteer osv. (Store lag bør ha mange fler.)

Oppgaver

Vi tar med en liste over ting som bør gjøres.

- Laga mådiskutere 1. mai dødsens raskt! Se "Til styrene" fra sentralstyret.
- Sett opp en liste over folk på stedet som dere tror vil være med i komiteen. Disse skal mobiliseres til dannelsens møte. Vi dere bør dannelsens møte annonseres via veggaviser, plakater, stensiler osv.
- Kontakt AKP hvis d er på plassen for å legge opp en felles plan for 1.mai og for å samarbeide om komite danninga. Vi mener at egne ungdomskomiteer er gunstigg, men sankjoring må til!
- Diskuter plan for arbeidet på stedet. Ting som fester, antall lokale lopseddler osv. må vurderes. Vi bør legge fram forslag på dannelsens møte av komiteen for å komme igang med en gang.
- Hvilken politiske diskusjoner skal komiten ha? Forholdet til DNA, spørsmålet om enhetsfronten, ~~xxx~~ er aktuelle. Diskusjonene bør være om saker det er strid om og som er viktige for å vinne SVUere og uavhengige over til oss.
- Ta kontakt med SVU for å få dem med.
- Reis forslag om tilslutning til FMF innafor forskjellige masseorganisasjoner som basis-grupper, ungdomsfronter, jente-grupper osv.
- Rapporter dannelsen av komiteene syeblikkelig til DS og den sentrale komiteen gjennom RU kontoret.
- Legge planer for hvordan man skal bevisst få med folk på studiesirkler, evt. rekruttere ~~fra~~ utfra samarbeid på 1. mai saka.

Rød Ungdom fest

Rød Ungdom skal ha egen arrangement på kvelden 1. mai. Vi kan alt nå love solid kultur. Det er viktig at laga er innstilt på å mobilisere til denne festen.

Diskusjonen

Det kommer antakeligvis et nummer av T&V før 1. mai. Send inn innlegg om motsigelser i laget, om erfaringer osv. Ting som er uklart, ting som folk er uenige i e.l. må tas opp med DS fort!

FRAM FOR EN STOR OG KRAFTIG FAGLIG 1. MAI FRONT 1974!

FRAM FOR MANGE UNGDOM I 1. MAI TOGET!

DSAU

RUSBRUK OG MILJÖ

Jeg mener at det er viktig at vi i debatten om rusbruk trekker inn miljøet vi ønsker å bygge opp. I denne forbindelse mener jeg vi må skille mellom narkotiske stoffer (som nok er hovedfaren for ungdom generelt) og alkohol som jeg ser som hovedfaren i RU. Et antall (nokså stort, tror jeg) medlemmer bruker fritida si til "rusing" gjennom alkohol. I hovedsak tror jeg dette skyldes to ting:

1. Samfunnet øver et hardt press på oss ungdom. I kraft av vår alder er vi ofte ustabile og vi har tendenser til å overvurdere våre personlige problemer (klarer ikke å sette dem inn i politisk sammenheng). I det konkurransepregede samfunn vi lever i blir vi ikke opplært til å løse problemer i fellesskap. Vi reagerer ofte spontant og individuelt på det gale vi ser.
2. RU-medlemmer har ofte en god del å gjøre: møter, beskjed-giving osv. Ofte fører dette til stress og når alt da hoper seg opp tenker en med lengsel fram til den dagen man skal "slappe helt av", dette betyr: kutte ut politikk og drikke.

Det første jeg peker på er det grunnleggende. Det er vanskelig i vårt samfunn å ikke "freake-ut" på en eller annen måte. Det krever hard kamp! I denne kampen må vi ta i bruk nettopp oss selv: vår ideologi, vårt kameratskap.

Hvorfor har vi ikke klart (selv om det skjer en del nå) å bruke den styrken vi har som organiserte?

1. Vi tenker for mye i "bås". Vi stykker opp vårt liv i politiske møter/fritid. Det første er helt nødvendig - så kan vi bruke fritida til å "rase ut" i.
2. Vi klarer ikke å bruke (har ofte en borgerlig holdning til) kritikk/sjølkkritikk. Korrigeringsplaner blir ikke fulgt opp - overlatt til enkelt-individet.

Det første fører til at vi skiller mellom politikk/fritid. Konkret mener jeg vi kan rette på dette ved å planlegge/få et bevisst politisk forhold til både den politiske virksomhet og den virksomhet vi driver i fritida. (Her er det vel ofte nå en nesten uløselig motsigelse.) Vi må sette opp og diskutere med kamerater en plan som vi realistisk sett kan gjennomføre. Det må ikke fortsette å være slik at kamerater kommer og sier at de ikke får tid til "å leve".

Det andre tror jeg mest skyldes for lite politisk skolering og ikke mangel på vilje. Vi må innse at skal vi bedre våre dårlige sider, må vi ha en aktiv holdning til dem. Ikke bare for oss selv, men overfor andre: grunnlaget til dette kan vi bygge opp gjennom utviklinga av kameratskap i lagene. I uformelt samvær kan vi bli kjent med "andre" sider av hverandre enn de vi ser på møter. Når vi kjenner hverandre bedre kan vi gi riktigere kritikk. (Selvfølgelig må vi også ha politisk skolering for å gi riktig kritikk - Jeg mener ikke at et godt kameratskap "løser" alle problemer.) Men hvorfor skal mange sette skille mellom "mine" m-l'ere og "mine" venner?

Hvor ble det av alkoholen i dette? Jo - oftest når vi møtes uformelt (eller vi møter andre uformelt) er det alkohol med i større eller mindre grad. Dette fører til at kameratskap ikke kan utvikle seg - ja ofte spiller vi "roller" for hverandre. I ser tenker jeg da som jente på hvor lett det er å falle inn i jente/gutt-roller, når man har en del promiller i blodet. Intriger og personlige motsetninger som var ment å skulle bekjempes tilspisser seg. Det blir en på alkoholens grunnlag. - Neste møte er vi like "fremmede".

Hva så med "moderat" bruk av alkohol? For meg personlig finnes det ikke "moderat" bruk. Generelt vil jeg si at det bare er den sterkastes rett til å overleve. Derfor mener jeg at det er viktig at de som fører et "moderat" bruk helt kutter ut på røde fester osv. Dette for å støtte, gå foran som eksempel for dem som ikke klarer det.

Konklusjonen min må bli at vi i fellesskap utvikler helt konkrete planer for hverandre, samtidig som vi aktivt driver kritikk/sjølkkritikk. På røde fester, sammenkomster dropper vi alkohol, ja helst alltid selvfølgelig, men i første omgang kanskje måthold ellers. (Det må jo ikke bli slik at folk "smug"drikker) Jeg har ikke diskutert dette skikkelig med noen og føler meg ofte på tynn is. Håper på mange reaksjoner. LA OSS GJØRE RU TIL EN RUS-FRI MASSEORGANISASJON! UTVIKL VÅRT RØDE MILJÖ!
Grete.

KOMMUNIKKE FRA ÅRSMØTET I OSLO-AKERSHUS

(Årsmøtet vedtok at Distriktstyret skulle utarbeide en sammenfatning av det viktigste som skjedde på årsmøtet. Sammenfatningen følger her)

Årsmøtet i Oslo/Akershus Rød Ungdom er nylig avholdt. Møtet diskuterte utviklinga og situasjonen i organisasjonen grundig og valgte det nye distriktstyret enstemmig. Årsmøtet vedtok en hilsen til AKP(m-l) og vedtok også uttalelser med støtte til Trødal, streiken på reformgymnasene og streiken ved Holmenkollbanen. Årsmøtet vedtok også uttalelser om 1. mai og Solsjenitsyn.

Den perioden årsmøtet diskuterte strekker seg fra sommeren 72 til i dag, dvs. et og et halvt år. Denne perioden er prega av at vi starta arbeidet med å utvikle oss til en kommunistisk masseorganisasjon.

Fra sommern 72 til sommern 73 var organisasjonen på mange måter i tilbakegang. Denne tilbakegangen viste seg blant annet ved at viktige politiske saker ble diskutert dårlig, f.eks. forholdet til KAG (Kommunistiske Arbeidsgrupper i Bergen) som gikk ut av SUF(m-l) og valget i

1973. Rød Ungdom klarte ikke spissen for å utvikle ungdom og den ideologiske kampen i

Dette bildet er ikke en- ble det gjennomført viktige skulle være en revolusjonær



sasjon. Også forholdet til partiet ble relativt godt diskutert. Viktig er det også at mange skolerte og erfarne medlemmer gikk over i partiarbeid. Dette var helt riktig og styrket partiet. Samtidig fikk vi en midlertidig svekkelse av Rød Ungdom.

Årsakene til denne tilbakegangen er flere. Det var en periode en tendens til å erstatte klassekampen med et slags ideologisk hegemoni (rød kultur, rødt miljø ble viktigere en ungdommens interessekamp). Det var store innslag av eventyrpolitikk og subjektivismen i denne perioden. Eksempler på dette er at det ikke ble lagt konkrete planer for hvordan omdanninga skulle gjennomføres og at vi i en periode i teorien prioriterte ungdomsskole elevene høyst, til tross for at vi hverken hadde politikk eller ledere nok til å jobbe godt i denne gruppa av ungdom. Det er her likevel viktig å understreke at det i denne perioden med hensyn på å utvikle en mer ungdommelig stil i det politiske arbeidet. Særlig er dette gjort i arbeidet med å utvikle den progressive ungdomskulturen.

I løpet av sommeren og høsten 73 snudde denne tendensen seg og organisasjonen har siden da vært i framgang. Dette har vist seg klart både i i interessekampen og i solidariteten med verdens folk, særlig i forbindelse

med kampem mot 30-timers uka og arbeidet mot fredsprisutdelinga til Kissinger.

Denne utviklinga skyldes en stadig,økende forståelse for at vår oppgave først og fremst å være en kamporganisasjon som kan stille seg i spissen for ungdommens kamp. Arbeidet med å utvikle oss til en kommunistisk masseorganisasjon må bygge på dette grunnlaget og må kombineres med å spre kommunistisk propaganda i masseomfang, både ved å spre vår egen presse (RG og UREDD) bedre og ved å utvikle en skikkelig rød ungdomskultur og et skikkelig rødt miljø. Utviklinga denne høsten og vinteren lover bra og peker framover.

Tendensene til vakling og haleheng i forbindelse med kampen mot 30-timers uka er samtidig uttrykk for at organisasjonen fortsatt har viktige feil. Det er uttrykk for framgang at vi nå ser feila klart, og med resolutt kamp vil de sikkert bli nedkjempa.

Omdanninga av Rød Ungdom er ikke slutt ved at vi nå kan oppsumere de første usikre stegene. Tvert om markerer dette at arbeidet med å gjøre oss til en kommunistisk masseorganisasjon først nå begynner å få fast grunn under beina. Marsjen framover er lang og vi har bare tatt noen få vaklende skritt. Kampen og arbeidet for å gjøre oss til en kommunistisk masseorganisasjon må intensiveres!

Den bra tendensen
solutt hovedsida i dag.
sen fins det tre tydelig

For det første finns det
Denne tendensen viser seg i
av ledelsen, særlig når ledelse
ning for å fremme en riktig
folk mener at ledelsen ikke skal "blande seg inn" i de politiske diskusjonene i Rød Ungdom og ikke skal fatte vedtak før "alle er helt enige".

Denne tendensen er tvers igjennom feilaktig. Et slikt ultra-demokratisk standpunkt undergraver organisasjonens enhet og åpner muligheten for fraksjoner innen Rød Ungdom. Ultra-demokratiet må derfor bekjempes og avvises.

For det andre eksisterer det en høyre-tendens. Denne tendensen viser seg blant annet i vakling og halehengspolitik og har også vist seg i feilaktige politiske standpunkter. Denne høyre-tendensen kan føre massekampen på villspor og resultere i kapitulasjon og nederlag. Høyre-tendensene kan også føre til revisjonisme innad i organisasjonen. Alle medlemmer må være på vakt mot slike høyre-feil.

For det tredje eksisterer det en venstre-tendens. Eksempler på venstreholdninger er det å gjøre studiene til hovedoppgave, å si at hele perioden fra sommeren 72 har vært en sammenhengende serie feil og at Rød Ungdom i dag har en revisjonistisk ledelse og fører en revisjonistisk politikk.

fortsettelse neste side

Disse "venstre"-holdningene viser manglende evne til å analysere situasjonen og utviklinga både i massekampen og i Rød Ungdom. Om disse feila ble rådende ville vi bli redusert til en studieorganisasjon, vi ville miste vår innflytelse i massekampen og bli en isolert sekt.

Det er blitt gjort høyre-feil i Rød Ungdom. Vi korrigerer ikke disse ved å gjøre "venstre"-feil og heller ikke prøve og finne en "rett" vei fram til revolusjonen. Veien framover går i siksak og vi kan ikke regne med å ha "reine" hender når vi skal grave i møkk. I forhold til organisasjonens enhet er "venstre"-tendensene farligst.

Tradisjonelt har vi alltid vært flinke til å sloss mot høyre-feil. Vi ser dem lett og fort. Dette er også tilfelle nå. Høyre-feila er på tilbakegang, og de skyldes hovedsakelig manglende erfaring og skolering.

I motsetning til dette har samtlige av de splittelsene som har vært de seinere åra (Hovden, KAG, KUL, Spartakus) vært "venstre"-splittelser. Vi er ikke skolert mot "venstre" opportuniste, og er heller ikke særlig oppmerksomme overfor "venstre"-feil. Ut fra dette mener vi "venstre" tendensene utgjør den største truselen mot organisasjonens enhet.

Distriktstyret har hatt en positiv utvikling i den siste perioden. Det har hatt en riktig politisk linje og har tatt mange eksterne initiativ. Det har også fått et mye bedre grep om planleggingen av arbeidet i Oslo Akershus og har utvikla demokratiet.

Distriktstyret har imidlertid også hatt viktige byråkratiske feil som har vist seg i halehengspolitikk i forhold til massekampen og dårlig grep om organisatorisk arbeid. Dette må korrigeres blant annet ved at medlemmene blir flinkere til å kritisere.

For at framgangen skal utvikle seg og bli virkelig solid er det viktig at vi holder fast ved linja med å være en kamporganisasjon. Dette er det mest grunnleggende. Det er også viktig å heve det politiske nivået i organisasjonen. For å gjøre det er det viktig at så mange som mulig gjennomfører trinn 2 av studiesirkelen. Videre må distriktsstyret ta sikte på bevisst å fostre et stort antall kadre i organisasjonen.

Ved å holde fast ved ei riktig linje i massekampen, utvikle omdanninga og fostre et stort antall kadre vil Rød Ungdom i Oslo/Akershus sikkert oppleve stor framgang i året som kommer.

LENGE LEVE RØD UNGDOM!

LENGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN, MAO TSE TUNGS TENKNING.

„Tålmod&Vilje"s utsendte medarbeider har interjuet den nye formannen i Oslo/Akershus.

- Hvordan var årsmøtet?

- Beste årsmøtet jeg har vært på! Vi var bedre forberedt enn noen gang før - derfor ble det også grundige diskusjoner. Vi fikk stor enhet på diskusjonene, og hele DS ble valgt enhetlig.

- Hva blir viktig framover?

- Å holde fast på å utvikle Rød Ungdom til en kamporganisasjon. Hvis vi skal være en drivkraft i ungdommens kamp, må vi ha et godt grep om politikken. Det betyr at det må drives grundige diskusjoner om kampsakene - f.eks. "lov om nytt gymnas" og andre skriv om 30-timersuka.

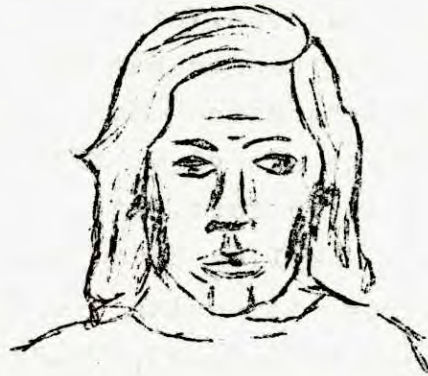
- Hva med miljø og kultur?

- Det har ikke vært noen enorm utvikling på dette området. Vi må videreutvikle det vi har, og ikke glemme det vi lærte i EEC-kampen. Miljø og kultur må ha et mål, det skal tjene ungdomskampen, og spre kommunistiske ideer. Utviklinga på disse områdene er viktig, det er alltid fare for at vi kan bli en eliteorganisasjon for bare superkommuniste!

Konkret - slåss for å gjennomføre minimumskrava i laga. (Et åpent arrangement hver 6. uke, spre RG etc.) Røde fester og åpne møter utvikler massekontakten utenom studiesirkler, a-møtekamper o.l. Omdanninga har bare såvidt begynt! Det er viktig å utvikle de gode sidene i omdanninga. Vi må ha en masseorganisasjon for å utvikle mange bra kommunister.

- Hva med kaderfostring?

- Så mange som mulig må gjennomføre sirkel II for å heve det politiske nivået i organisasjonen. For å bli en masseorganisasjon må vi ha et stort antall framskredne



Uskolerte folk lar seg forvirre av opportunistene, greier ikke gjennomskue dem.

- Hvordan er det nye DS?

- Sterkt! Mange politisk framskredne folk med kamperfaring. Gjennomsnittsalder er ca. 19 år. 45% er jenter - mye bedre enn venta! 20% er studenter - 45% er gymnasiaster - 35% jobber. Sammensetninga er gunstig for gymnas-kampen og unge arbeidere. Jentekampen blir styrka gjennom at disse jentene er stort sett framskredne på jentekamp. Relativt ung gjennomsnittsalder.

- Du ble altså formann. Hvordan er klassebakgrunnen?

- Jeg kommer fra arbeiderfamilie. Foreldre - rørlegger og vaskehjelp. Født på Ullern - men ble der ikke lenge!

- Hvordan utvikla du deg politisk?

- Ble politisk engasjert sommeren -67 gjennom Vietnam-spørsmålet. Medlem av SUF mai -68. Jeg gikk 4 år på gymnas, først 2 år på real-linja, så tok jeg artium på engelsk-linja i -71. Jeg ble marxist-leninist i kampen mot SF. Seinere jobba jeg på fabrikk, og som lærervikar, og gjorde et mislykka forsøk på å ta forberedende. Nå er jeg lærerstudent.

- Hva mener du om jentekampen?

- Skjønner at det er viktig. Men jeg veit at jeg har feilaktige ideer om jenter. Jeg er gift - vi har hatt mange diskusjoner om dette. Har fått mye kritikk når det gjelder husarbeid! Diskusjonene har hjulpet meg til å for-

stå konkret, ikke bare intellektuelt, jenteundertrykkinga. Men det er ikke en sak som en gutt kan forstå helt - den gale holdninga kan bare bli bekjempa gjennom ideologisk kamp. Det holder ikke med en teoretisk forståelse av jentekampen!

- Problemer med å kombinere privatlivet med politikken?

- Ja! Det er vanskelig å få tid til et "normalt" privatliv, på grunn av møter etc. Det er viktig at man har en bevisst holdning til at alle trenger et privatliv. Konkret - en må planlegge skikkelig - sette av tid til det.

- Hva slags musikk liker du best?

- Bob Dylan. Men ikke særlig begeistra for hans utviklig siden -63. Han har blitt en sjølopphatt individualist som bruker andre mennesker.

- Forfattere?

- Brecht og Stalin! Vil anbefale folk å lese Hans Scherfig, bl.a. "Frydenholm". De som leser engelsk - les William Hinton.

- "Spesielle interesser"?

- Lyn-Gordon! (Red.anm.: et lite grått kattebeist som klorer jævlige.) Det er den snille grå katta vår med hvit flekk på brystet. Han er fæl til å fly etter damene om natta! Like rask som Lyn-Gordon. Ellers får jeg ikke tid til å gå på ski så ofte som jeg vil.



LYN GORDON

Akkurat nå er jeg spesielt interessert i kulturrevolusjonen i Kina. Det er vanskelig å få et korrekt bilde ut fra dagsavisene. Men det er ny kampanje mot revisjonismen, mot Konfucius' og Lin Piao's tanker. Ideer som: "massene er sjølopphatt og late - ledelsen er heltene." skal bekjempes. Mao sa i -66: "Stor uorden landet over fører til stor orden. Slikt vil skje igjen hvert 7. eller 8. år. Monstre og demoner vil selv springe fram. Nedlagt i deres egen klassenatur er de nødt til å springe fram."

I -57 drev forsvarsministeren en kampanje mot folkekommuner, mot linja til Mao. Forsvarsministeren ville ha hær etter russisk mønster.

I -66 - den 1. kultur-revolusjonen, som var en kamp mot revisjonismen og Liu Shao Shi som representerte en markert høyre-strømning. Da dukka det opp venstregrupper som 16. mai-gruppa. De tok makta i utenriksdepartementet og ville gjøre de kinesiske ambassadene i verden til revolusjonære sentra. Dette forverra Kinas utenrikssituasjon. Denne gruppa dukka opp igjen i -71.

NÅ: Det har kommet opp høyrefeil, revisjonisme. Kulturrevolusjonen blir en kamp mot dette. Kulturrevolusjonen viser at Kina er et sunt land. Den kinesiske stat er den mest demokratiske stat som finnes!

SOSIALISME OG 1.MAI.

Som lesere av Klassekampen har lest, har Faglig 1. mai Front 1974 i Oslo nå fått sosialisme som en av hovedparolene. Dette betyr sjølsagt ikke at tilsluttede enkeltpersoner og organisasjoner behøver å ta stilling til sosialisme. Det betyr at sosialisme er en del av det politiske grunnlag for 1. mai toget i Oslo.

Det har aldri vært noen organiserte diskusjoner om sosialisme i frontgrunnlaget i Rød Ungdom. Det har imidlertid blitt diskutert mye uformelt og flere lag har tatt det opp. Jeg mener at det har vært en feilaktig tendens i deler av denne diskusjonen. Det går på at noen har vurdert spørsmålet prinsipielt, dvs. enten prinsipielt for at sosialisme skal være med i frontgrunnlaget eller prinsipielt mot sosialisme. Dette mener jeg er feilaktig fordi sosialistiske paroler i f.eks. 1. mai togets politiske grunnlag er i dag et faktisk spørsmål.

Det prinsipielle her er at vi skal samle flest mulig om en riktig politisk linje i dagens klassekamp mot monopolkapitalen, imperialismen og staten. Dette er den altoverskyggende viktigste oppgaven vi kommunister har stilt oss her i Norge i dag. Utfra dette søker vi enhet med progressive organisasjoner som SV. Utfra dette jobber vi aktivt innfor masseorganisasjoner for å styrke deres kampkraft. Utfra dette baserer Faglig 1. mai Front seg hovedsaklig på progressive dagsaktuelle klassakampkrav. Utfra dette skal vi vurdere om det er riktig å stille sosialistiske paroler.

Jeg skal ta for meg de to "prinsipielle" standpunktene:

1. Det er prinsipielt riktig at frontene har sosialistiske paroler. Er det riktig å utelukke ikke-sosialister fra Kvinnefronten? Er det riktig for SOLKOM å avvike fra FNL og PRR's politiske plattform? Sjølsagt nei.

2. Det er prinsipielt gærnt at frontene har sosialistiske paroler. Oslo Jern og Metall har sosialisme i formålsparagrafen, flere andre forbund har det. Dette er, etter min mening, et tegn for framskredenhet i den norske arbeiderklassen som er bra, som styrker disse forbund. Rød Valgallianse var en slags front. Den stilte parolen "For et sosialistisk Norge!" Ingen i Rød Valgallianse var mot sosialisme og det var viktig å bruke valgkampen for å propagandere for sosialisme, mot det kapitalistiske samfunnet.

Kort sagt: Sosialistiske paroler må vurderes konkret og faktisk utfra om det styrker eller svekker klassekampen, om det er samlede eller virker splittende på fronten.

Konkret: 1. mai 1974, hvorfor sosialisme i hovedparolene?

1. Muligheten for ikke-enhet med SV er tilstede. Deler av SV-ledelsen (Rolf Dahl, Ragnar Kallheim) går inn for tre tog i Oslo (se KK). Et av de få politiske argumenter de evt. kan kjøre ut for dette er at de vil ha et sosialistisk 1. mai tog. (Hovedparoleforslaget deres i Samorg var: "Med fagbevegelsen - for et demokratisk, sjølstyrt og sosialistisk Norge.") Derfor skal vi beholde offensiven og ta dem på forkjøpet. Etter min mening en glimrende taktikk.

2. Samler eller splitter dette enhetsfronten? Alle de som stemte SV stemte på noen som ville sosialisme i Norge. Alle som støtter AKP(m-l) er for sosialisme. At SV's sosialisme er etter vår mening ingen realistisk framtid for det norske folket er det få som ikke har oppdaga.

3. Kuvending fra i fjor? I fjor gikk vi i mot sosialisme i hovedparolene fordi enkelte SV-ere ville at togets hovedparoler skulle være bindene for togets deltagere. I år står vi fortsatt fast på at ingen behøver å ta stilling til alle parolene, og at organisasjoner kan slutte seg til toget under egne paroler så lenge de ikke bryter med hovedparolene.

Konklusjon: Pga. den faktiske situasjonen er det riktig å ha sosialisme i hovedparolene. Det svekker Rolf Dahl-klikkens sjanser for å få tre tog i Oslo og styrker muligheten for enhet SV AKP(m-l). Denne enheten er det viktig å kjempe for, for å styrke klassekampen og styrke 1. mai-dagen som en manifestasjon av folkets og arbeiderklassens styrke.

Til slutt mener jeg at det hadde i alle tilfelle vært riktig at sosialismen var med i 1. mai toget. Fagforbund som har sosialisme som formål, skal sjølsagt bære denne parolen i sin seksjon. Dette viser arbeiderklassens framskredenhet og peker framover. Det er disse forbunds rett og plikt å vise at de er for et sosialistisk Norge. Men det er viktig å skille mellom dette og at togets politiske grunnlag, hovedparolene, inneholder sosialismen.

Olav (Conrad)

Han, Aspengren,
må isoleres!



OM HØYREFAREN I RU.

På grunnlag av at det klart er feilaktige tendenser i forbundet, diskuterte vi i vårt lag hva som er hovedfaren. Vi kom fram til at strømmingene går både til høyre og venstre, men at høyrefaren likevel er den vi må være mest årvåkne mot.

Høyrefaren

- Høyrefaren viser seg blant annet i redsel for kamp både utad og innad. Dette fører med seg vakling, prinsippløse kompromisser og halehengspolitikk.

Venstrefaren

Venstrefaren viser seg blant annet i frasepolitikk, sekterisme, ikke enhet på klassekampens grunn, revolusjonen som en strak landevei uten vanskeligheter.

Hvordan har disse tendensene kommet inn i den kommunistiske bevegelsen?

-Mangel på aksjon i forbindelse med omdanninga - på den ene siden henger krigskommunismen igjenn, på den andre siden har liberalistiske tendenser fått grobunn.

-Mangel på drivende ledelse.

-Mangel på demokratisk sentralisme - mye demokrati, lite sentralisme.

-Stor rekruttering blant folk med borgerlig bakgrunn.

-Samfunnet påvirker medlemmene.

To grupper, KAG ved universitetet i Bergen, KUL i Oslo har blitt dannet på grunnlag av sympatisører og medlemmer av Rød Ungdom og partiet. Begge viser klare venstre trekk. Men ser vi på kampene som er blitt ført i høst, er høyrefaren likevel sterkere.

-Valget viste mange parlamentariske illusjoner hos oss og mange stemte "taktisk" på SV.

-I Camara-aksjonen var det enkelte som ikke brydde seg om hva vår linje egentlig var.

-Skolekampene, som Operasjon Dagsverk, 30-timers uke streiken viser også høyre-feil. Og den demokratiske sentralismen har hatt alvorlige brister i enkelte lag.

Rød Ungdom har et stort ansvar, særlig nå som SVU kjører på med mer eller mindre innpakka anti-m-l hets. Og nettopp fordi redsel for kamp er der, kan vi skli over til opportunisme, eller hets mot SVU kan føre til sekterisme. Det er viktig å komme fram til klare linjer på hvordan vi skal arbeide, blant annet i NGS. Vi skal spre marxismen-leninismen blant ungdommen. Vi skal stoppe SVU's splittelses-forsøk og avsløre deres feil. Men det skal gjøres uten opportunisme, ungdommen må samles på klassekampens grunn. Vår linje må bygge både på enhet og kamp, enhet med det som er riktig, kamp mot det som er feil.

Vi mener at disse feilaktige tendensene i forbundet springer ut fra mangel på drivende ledelse, og gjennomført demokratisk sentralisme. Den demokratiske sentralismen er den eneste måten vi kan nå fram på. Med den kan vi ramme fienden, og med den kan vi føre en riktig linje overfor våre venner. Men skal vi greie det må de feilaktige oppfatningene som er ute og går korrigeres.

Vi har formelen enhet - kritikk - enhet dvs. vi korrigerer feilaktige tendenser gjennom kritikk, og slik kommer vi fram til ny enhet. Vi skal lære av feilene våre så unngår vi dem i framtida.

"Tone"

VENSTRETENDENSENE ER HOVEDFAREN I RU.!

Innafor Rød Ungdom i dag finnes tre hovedtendenser.

- 1) Høyretendens
- 2) Venstretendens
- 3) Ultra-demokratisk tendens

Høyrefare, som du helt riktig trakk fram eksempler på (Gymnaskampen, Camara, valget) viste tendenser til en prinsippløs enhet med opportunistene. Vi fikk ved omdanninga et overslag i høyre-retning, som etter min mening kom av liten forståelse av hvordan omdanninga skulle brukes for at Rød Ungdom skulle styrke sin kampkraft. Vi har hatt en del feil av typen:

- manglende demokratisk sentralisme
- manglende skolering
- manglende politisk og ideologisk kamp både innad og utad (Les forøvrig beretninga til RU i O/A om omdanninga)

Men gjennom omdanninga har vi også utvikla endel bra sider! I motsetning til "Tone" som hevder at "krigskommunismen" henger i gjenn, mener jeg at vi gjennom omdanninga kvitta oss med den. Vi satte kamp mot "krigskommunismen", som en av de viktigste parolene, og vi fikk her isteden et overslag i høyre-retning til liberalisme i arbeidsstilen. Selvsagt skal vi fortsatt være på vakt mot "krigskommunismen" og andre sekteriske arbeidsmetoder.

Vi har fått forståelse får at arbeidsformer må forandres, for å gjøre oss til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Gjennom denne tida, med kamp mot sekteriske ideer, har vi også fått styrka vår massekontakt. Disse tinga som vi har forandra tror jeg også er noe av grunnen til at vi i de siste massekampene har klart og virke ledende.

Du stiller spørsmålet om hvordan tendensene har kommet inn i Rød Ungdom.

-Jeg er helt enig i at kampen, både massekampen og den ideologiske kampen har vært svak og har vist nedgang fra omdanningsfasen til for et halvt år siden. Vi har hatt liberalistiske tendenser, uten tvil.

-Jeg er også enig i at samfunnet påvirker medlemmene, at vi ikke er reine røde, selv om vi er kommunister.

-Det jeg derimot lurer på ved ditt innlegg er hva "mangel på drivende ledelse", som er nevnt to ganger egentlig betyr. Betyr det at ledelsen har kommet med allmene oppfordringer uten konkretisering og oppfølging av disse, er jeg enig.

Betyr det derimot at du mener at ledelsen konsekvent og bevist har stått på ei høyrelinje, er jeg uenig. Selvsagt vil høyrefeil i arbeidsmetodene hos medlemmene, også gjennspeile seg i ledelsen, men jeg vil likevel påstå at høyrefeil i ledelsen ikke har vært hovedsida i dens arbeid.

Derimot mener jeg at vi i dag står på en mye riktigere kommunistisk linje enn vi gjorde før omdanninga. Vi har blant annet utvikla politikk på de fleste av ungdommens kampområder, ledelsen har vært de drivende i studentforbundsdiskusjonen, og er i dag de ledende i kampen mot disse tendensene jeg har prata om. Vi har fått skikkelige planer, en god prioritering osv. Vi har aktivt kasta oss ut i massekampen. Konklusjonen er at vi har en kommunistisk og bra ledelse for Rød Ungdom både på landsbasis og i O/A.

Du sier videre at vi har mangel på demokratisk sentralisme. Det er jeg helt enig i, men jeg tror at vi isteden har fått en annen farlig tendens i Rød Ungdom, nemlig ultra-demokratiet. Et eksempel på dette er: En del folk mente at ledelsen ikke skulle ta standpunkt i studentdiskusjonene, en del mente det var galt av sentralstyret å fatte vedtak om Camaraaksjonen og om Operasjon Dagsverk. Dette er en umyndiggjøring av ledelsen, og gjør dem egentlig til "stemmetellere", istedenfor den politiske ledelse av Rød Ungdom. Disse tendensene undergraver enheten i Rød Ungdom, og åpner døra for fraksjonisme, gjennom at man ikke står på Rød Ungdoms standpunkt, men hever sin egen mening over organisasjonens. Forøvrig er vel demokrati også en sikring av at medlemmenes linje i de forskjellige spørsmåla blir ført ut i praksis.



Sentralisme kreves for å få kjørt ut linjene. Derfor skjønner jeg ikke helt hva du mener med at vi har hatt for mye demokrati, og for lite sentralisme. Forøvrig bør du merke deg at Sentralstyrets vårplan klart har som siktemål å styrke den demokratiske sentralismen blant annet gjennom et obligatorisk studiemøte.

Videre sier du at "vi har hatt en stor rekrutering av folk med borgerlig bakgrunn". Er dette en dårlig ting? Betyr dette at kamerater fra et borgerlig miljø ikke kan stille seg på arbeiderklassens side, eller betyr det at disse medlemmene er "borgere" fortsatt, og deres ideer er de herskende i Rød Ungdom? Rød Ungdom har klart uttrykt at vi må skape ei kjerne av unge arbeidere, lærlinger og yrkesskoleelever. Dette tror jeg vi er helt enige i, men samtidig som vi jobber for å skape ei slik kjerne, skal vi ikke neglisjere eller nedprioritere der hvor klassekampen blant ungdommen er størst, nemlig på gymnasene, men vi skal kaste oss ut i kampen, for å bryte ned statens og monopolkapitalens diktatur, der vi best kan gjøre det, altså en topprioritering av gymnaskampen. Er du enig eller uenig i prioriteringa? Forøvrig kan ikke jeg se at vi har hatt noe stort tilsig av folk fra borgerlig miljø.

Hvis vi ser på situasjonen i Rød Ungdom idag ser vi at mesteparten av medlemmene er mobilisert til kamp mot høyreopportunistiske ideer, samtidig som venstre-tendensene styrker seg på bekostning av høyrefeila. Venstre-ideene er de ideene som har en klare ideologi bak seg, og som har en klare formuleringskritikk av Rød Ungdom. Kritikk av typen: "Vi har en høyreledelse. Rød Ungdom er blitt høyreopportunistisk. Studier må bli ei hovedoppgave. Unge arbeidere må bli de høyest prioriterte. Aksjon for aksjonens egen skyld, uten og vudere forholda"

Alle splittelsene som har vært i den siste tida, (KAF, KUL, Spartacus etc.) har vært splittelser til venstre. Det er folk som kjører på en venstre-kritikk av m-l bevegelsen. Venstregrupperingene har styrka seg og kjører en tvers igjennom reaksjonær kamp for å splitte den kommunistiske bevegelsen. De benytter seg bevisst av høyrefeila, og bruker disse for å dra folk over på et venstre-standpunkt. Venstre-ideene framføres oftest av boklærde og høyt skolerte personer. De har en bestemt ideologi i sin kritikk. Høyreideene har ingen klart formulert kritikk, de sår ikke bevisst mistillit til ledelsen, men slår mest ut i dårlig arbeidsstil.

"Det hender av og til at en i kampen mot høyreaviket lar "venstreaviket" skjøtte seg selv og svekker kampen mot dette, fordi en tror at det ikke er noen fare eller betyr en mindre fare. Dette er en alvorlig, farlig feil. Det er en inrømmelse til "venstre-avviket som partimedlemmer ikke har lov til".

Stalin.



SVAR TIL RUS & KNARK

Redaksjonen vil gjerne ta opp en del av de synspunktene Viktoria kommer med:

1) Å si at den eneste forskjellen på alkohol og narkotika er at det ene er lovlig og det andre ikke, mener vi er for enkelt. Den sosiale forskjell mellom alkohol og narkotika er stor. Alkohol har dype tradisjoner i det norske folk og er derfor mye mer akseptert. Narkotika derimot kom til Norge først i begynnelsen av 60-åra og er derfor enda ikke godtatt. Men blir det ikke bekjempa kan det kanskje få samme utviklinga som alkoholen har fått. Ser vi tilbake på alkoholens historie i Norge ser vi at den møtte samme reaksjon som narkotika gjør i dag. Narkotika-misbruk er lettere å bekjempe mens det enda ikke er godtatt blant folk. Alkohol-misbruk blir en vanskeligere og mer langsiktig oppgave å bekjempe, på grunn av at det er så akseptert som det er.

En annen forskjell mellom alkohol og narkotika, er at narkotika brukes kun som et rus middel, mens alkohol også av mange brukes som et nytelses middel. Videre skaper narkotikaen et helt annet miljø blant ungdommen. Misbrukere "går inn i seg sjøl" og stenger ute problemene. Mange av dem er ikke blinde for feila i samfunnet, men de løser disse med rus istedenfor å være med å kjempe aktivt for å bedre dem. En "lördagsdranke" derimot, kan være politisk interessert og aktiv på den ene eller andre sida.

2) Å påstå at nesten alle av oss er "lördagsdrankere" er tull. Og er det medlemmer av Rød Ungdom som er det, bør disse grundig kritiseres.

3) Vi tror heller ikke det er tilfelle at mesteparten av narkotikanisbrukerne er progressive. Dette var nok tilfelle i begynnelsen av narkotikanisbrukens historie i Norge, men etterhvert som stoffet har bredt seg, har det også rammet mange andre.

